

hitreje kot cesar se je vrnil prestolo-naslednik iz Ogrske. Madžaroni so pač prevzetni gospodi...

Viničarsko gibanje na Francoskem postaja vedno resnejše. Vinogradniki so vprizorili veličansko demonstracijo v Montpellierju. Na 20 vlakih, k nogam in na vozovih je prišlo čez 800 tisoč vinogradnikov. Njih voditelj Marcel Albert je izjavil, da ne bodo več davkov plačevali in da odstopijo vsi župani ter občinski svetovalci na južnem Francoskem. Albert je vskliknil: „Jaz govorim v imenu 800 tisoč beračov!“ Pričakovati je hudih dogodkov.

Prvi zakon o varstvu planin, katerega je sklenil salcburški deželni zbor, je bil te dni od cesarja potrjen. Postava omogoči pametno planinsko gospodarstvo in hoče ohraniti planine svojemu naravnemu namenu. Da bisledile temu vse druge planinske dežele!

Dopisi.

Rogaška Slatina. V zadnji številki nas Slatincane napada farška cunjja „Gospodar“, češ da so na Križevce kopali in da je to slabi izgled vernemu ljudstvu ter da se za nas Slatincane nikdo ne briga. Ako se črnubi res nič ne brigate za nas, zakaj pa pridete ob sv. Treh Kraljih k nami fehtariti in kronice pobirati? Ako smo res tako malo vredni, potem se tudi za naše denarje ne brigajte! Ako smo nujno delo, ki se ni dalo pretrgati, pošteno opravili, nam milostljivi Bog to gotovo odpusti, ker ga s tem nismo toliko žalili, kakor ga žalijo duhovniki, ki v hiši božji politikujejo. Tako je organist pri sv. Križu med službo božjo letake delil!!! Torej „Gospodarček“, skrij se s svojim dopisunom za peč, ker ima sam dosti za pometati. Kadar pomede ta dopisun pred svojim pragom, povabimo ga mi Slatincani. Na svidenje!

Sv. Tomaž pri Ormužu. Resnično je, da izgine vse na svetu. Tudi pri sv. Tomažu bo enkrat minulo in izginilo, kar je neprijubljenež in vsiljenega za našo faro. Minul je tudi tisti „veseli“ dan, katerega se je naša duhovščina tako veselila, 14. majnik, v proslavo časti nam kot poslanca vsiljenega dr. Ploja. Res, vedli smo: ako ravno nas je precejšnje število naprednega mnenja, da nas prekosisjo v volitvi; pa nič ne dè, ker je večina omamljenih, nekteri od žganice, drugi pa od popovskega duha. Enkrat se jim bodo odprle oči, tistim ki še močno spijo, in tistim, ki še dremlejo, pela bo druga; ali žali Bog, pozno bo! Mi naprednjaki nismo nikogar silili, nagovarjali, ali fehtarili za glas kakor naš kaplan Močjak, Caf in Plohl, občinski svetovalec. Ti so „sveto“ delali za svetnika neomadeževanega dr. Ploja; le ta mora biti poslanec, ta zamore pri vladi kaj storiti! Ja ja, dragi mi čitatelj, o „storiti“, pa za duhovnike in druge take, ki denar vlečejo od nas. Mi ubogi trpini moramo plačati, za nas pa se ne stori ničesar, ker to bi mu bilo presitno, da bi se moral malo zameriti svojim naprej postavljenim in se za nas potegovati. Saj nič ne dè, ako ravno je Ploj ločen v zakonu, samo da bi le za nas kaj storil, pa bi ga hvalili, in še znabiti tudi molili kakor mu to dandanes duhovščina dela. Takemu gospodu, ki ima zlati koler, ni nič greh. Greh je le nam navadnim ljudem, kateri ima, ako pogleda lepo žensko ali se jo kje dotakne, hitro smrtni greh. Ali Ploj, ta je brezmadežni, ta sliši že v cerkev mesto svetnikov, njegovo ime se slavlja in preslavlja! Še 2. junija t. l. je kaplan Močnik na prižnici se izrazil, da bi naj tiste sram bilo, kateri niso Ploja volili, temveč rajši nemškutarja. Hej, dragi kaplanček Močnik, nas pa ni čisto nič sram; mi smo volili po svoji pravi vesti in nas ni nikdo zapeljal, koga naj volimo; nam tudi ni nihče volilnih listekov podpisoval kakor ste Vi in Plohl, ki sta po kočah hodila in na ušesa šepetala! Ali vas ni sram? Sram in še enkrat sram Vas aodi! Lansko leto ste križali na prižnici: „Vera je v nevarnosti, na razdružitev zakona nas silijo, podpisite se, da ne dovolite, vera je v nevarnosti.“ Letos pa si agitiral za Ploja, ki je ločen od svoje žene. Duhovniki si mislijo: Hej, Ploj, še naše farmarske device ti damo, vsaka ima po eno svetinjo; saj si nam spravil večjo plačilo, za kmečki, delavski in obrtniški stan pa nič. Dragi kaplan, za danes dovolj! Nas naprednjakov pa ni čisto nič sram. Mi smo

volili po svojem mnenju in za naš blagor, Vi duhovniki pa v zahvalo, ker ste dobili večjo plačilo. Vaši petolizci pa bodo že dobili plačila od Vas, ker pregovor pravi, da mora biti plačan vsaki vinar če ne na tem pa na onem svetu.

Nevstrašeni naprednjaki.

Iz Brežic. Dragi „Stajerc“! Ker si Ti letošnje zimo precej natanko pokrtačil nekatere izmed naših prvakov, so ti zdaj vtihnili, a boj misli zopet na novo izbruhniti, k čemur nam daje glavni povod neko človeče, ki sliši na ime Anton Sikošek in je duševno še dokaj večji revček kakor telesno. Nekaj je pač pri njem zelo bujno razvito in to je njegov dolgi jezik, s katerim bi lahko segel čez celo „majko Slavo“ in ubil vse, kar ne tuli z njim v prvaški rog. Ta privranderanec, ki s svojo osebo nadleguje mesto in okolico, napada s svojim dolgim jezikom v prvi vrsti naprednjake ter jih izziva z raznimi psovkami kakor „nemčur“ in „lažnik“, kar mu je nakopalo že marsikatero tožbo in kazen; a on vkljub temu še ne miruje! Prijateljsko ti svetujemo, Sikošek, sledeče: Ako ne bodeš v bodoče brzdal svojega jezika in se rajše bolj zvesto svoje službe držal, doletela te bo še hujša brca, kakor te je baje tistikrat, ko si se hodil nekam (v Sromlje) ženit ter dobil namesto dekleta ne baš častno in prijetno slovo, ker se je tekem časa docela izpoznalo tvojo gori navedeno lastnost in druge neznačajne običaje. Vreden njegov pajdaš je neki Ljudevit Pernat, kateri je Sikošku v vsem podoben. Ta dva „dična junaka Slovenije“ ali „die Busenfreunde Kastor und Pollux“ imata tudi še to lepo čednost, da rada pijeta „gratis“ iz tujih glažev na račun drugih, vsled česar sta večkrat primorana svojo barvo in „prepričanje“ menjati.

Gor. Bistrica. Dragi „Stajerc“! Ne bodeš mi za zlo vzela ako ravno še nisem bil do zdaj tvoj naročnik. Ali vedi pa da mi ni zaostala nobena številka, da bi ne bil tvojih novosti čital in prebiral... Bil sem tudi vedno Tvoj strogi zagovornik, kadar se je po Tebi udrihalo. Toraj naprej. Čital sem tudi, ko nam naznanjaš zaradi volitev, kako se je volilo in sleparilo. Tako se je tudi godilo pri sv. Venceslu okr. Sl. Bistrica. Večina ljudstva je bila zato, da bi se g. Kresnik volil, ali župnik Gregorec, And. Osimnic, njegova sina Jan. in Jakob Osimic in Jan. Bohak so to zabranili. Kjerkoli je bil naš kandidat Kresnik zapisan, povsod so listke proč pojemali, in na drugi strani Pišanca zapisali. Fej! Dokaz temu so pričë, ako bode potreba. Nič bolj pošteno se ni godilo in volilo na Tinju, samo k nam na Gor. Bistrico se ne upa priti kakšni sovrag. Toraj dragi Stajerc, naznani tudi to, ako je vredno, višji oblasti. Želim biti tvoj naročnik in krepki junak proti sovragom. Zakaj naše geslo naj bode: Opri oči, in mošjno skri.

Iz Kalobja. Dragi „Stajerc“, vedno imamo kaj novega. Moramo naznaniti, kako se je pehal naš župnik Kostonjevič pri volitvah s svojimi podrepaniki. Neki Mlaker je prišel že čisto ob pamet. Ko so drugi na polju delali, hodil je on po fari ter nagovarjal za farovško torbo. Pa jih je le panalo! Mislite, da smo mi kmetje tako zaručani kakor ste vi „podklobučani“? Ne! Ako ravno si bil ti Mlaker pri kapucinih, zato le ne bodeš imel vse Kalobje pod komando. Raje bi ostal tam in bi lonce pomival. Mlaker je listke „laži-kmetске zveze“ zunaj na kapelo pribijal, zvečer pa doli jemat. Tudi Stefanov Joža se ni odpovedal farovškemu klobuku. Župnik je pribijal listke na cerkev. Pa tudi to ni pomagalo. Dragi Kostonjevič, ko bi bili mi proti tebi, kakor si ti proti nam, bi ti slaba predla. Čemu se repenčiš? Ali smo mi krivi tvojih slabih izgledov? Ali smo mi krivi, da si dal kuharico na „urlaub“ in bil tako dolgo brez pečenke? Čemu si napodil naše fante iz zagrade in jih ozmerjal? Kdo je kriv, da so ostali brez maše? Zagovarjal se bodeš še kje drugje!

Sv. Rupert nad Laškem. Župnik A. Mojžišek nam je poslal daljše pismo, kateremu naj posnemamo poglavitne stvari. Prisiljeni sicer nisem, objaviti to pismo. Ali zdi se nam pošteno in resnice se ne bojimo. Župnik piše: „Slav. uredništvu „Stajerca“ v Ptuj. V štev. hoče dopisnik iz št. Ruperta pri Laškem mene zaradi bolezn, ki je trajala tri mesece, osmešiti, kakor bi bolezen hlinil, toda zaradi tega ne mislim se zagovarjati, ker je tukaj v okolici dobro znano,

da sem bil res bolan in ne le na videz in so me volitve ozdravile. Ravno tako služijo neki ženi, kateri sem baje za pogreb preveč čunil, je edini v moji službi tukaj, kar pa po nedolžnem. Žena je naročila zvonjenje v dveh cerkvah; bil je slovesni pogreb, za to cerkev, grobokop, organist in mežnar vse vrednosti prejeli 13 f. 45 kr. Ponudil sem se ženi, pošljem račun sl. glavarstvu in vendar ni hotela tega imeti; za to imam pričë. Dopisnik ne govori boljšega, kot da se v časnikih pritoži čez me, da jaz, ki oskrbujem poštno službo dozdaj, padam naročnike „Stajerca“ in da jim lista izročim, da morajo prevečkrat list reklamirati. Kar se prvega tiče, ima dotični tožitelj do me sovraštvo kratak čas sèm, iz sovraštva hura rova zoper mene in tega sem jaz enkrat prisvaril pa zasebno; drugega naročnika lista „Stajerca“ nisem kot poštar napadel. Tudi nisem kot poštar nikdar lista zadržal, ampak sem sloval nepristransko; če list „St.“ ni ob svojem navadnem dnevu prišel, nisem kriv, prišel je drugi dan od glavnega poštnega urada v Ptuj. Jurju na j. ž. Kolikor sem morem spomniti, izjavim, da je dopisnik, ki se čez pogosto rekla miranje „Stajerca“ pritožuje, le enkrat rekla miral od tega časa, kar list dobavlja in tudi tem slučajju nisem jaz bil kriv. Toliko sloval uredništvu v popasnilo glede dopisnika iz št. Ruperta, ki je pa tudi politični nasprotnik „Stajerca“ je hudi pristaš „narodne stranke“. Pri št. Rupertu, dne 4. junija. 1907. A. Mojžišek, župnik, rodom Čeh, ki je napaden bil v „Stajercu“ od enega Kranjca, in vendar oba dva jesta biserjerski kruh. — Tako župnik! Na vsak način ni bilo pač bolje, ko bi se župniki sploh ne peš z drugimi posli (kakor pošto itd.). In še bolj bi bilo, ko bi duhovniki pustili politiko pri miru in ne napadali ne kot duhovniki ne kot poštarji politične nasprotnike. Sicer pa smo hoteli g. Mojžiška le posvariti, naj ne sledi svojim izračunim tičnim sobratom. S tem je stvar končana.

Iz Planine. Dragi nam „Stajerc“! Tako pa Ako mački na rep stopiš, pa se oglasi. In tako je z našim provizorjem. Poglej ga, poglej, kaj lažnjive reči piše v tisti smrdljivi in od Boga zavrženi mariborski cunji (št. 29.). To niso nič sv. očetje, ki so bili spodaj podpisani, kjer je za tako reč preveč zabiti in neumni. Zato je je pa provizor v farov poklical in prosil za imena in podpise, a pisal jih je pa striček Gartner sam. Pa jaz tega ne bi vedel, ko bi se ne bila ena njegovih devic nekje izrazila, namreč tista lepa brezmadežna Cilika (ne vem ali je kuharica ali kelnarca, ali ljubica), ki je rekla: le pokajite, sedaj pa pride nekaj družega v časopis, sem videla vse v farovžu. Ta devica je tako neumna, da vse pove, kaj se v farovžu. Ta devica je tako neumna, da vse pove, kaj se v farovžu godi in kako posteljico postilja in še druge nekatere ti bomo v prihodnjič naznanili. Sreveda „mlečezobci“ vse vedo, ki so jim pa ravno nosi, ako ravno v cunji stoji, da nismo njegove farani. Le počakajte, v takih rokah še nista koli bili... Smrdljivec mariborski tudi lepa da posebno eden izmed nas „mlečezobci“ ne v cerkev; le pred volitvami je baje hodil. Vidite, šmenta! Kako bi pa potem vedel, kaj se provizor v cerkvi obnaša? Namreč da kaj je le mogoče, tak zablisknejo njegove nedolžne oči gori na kor, kjer je lepa Cilka. Ja kaj ne vidiš doma zadosti? Visoko se je že sprava bode kmalu topla v nebesa skočila, ako se ne boče prej tako zgodilo, kakor se je Kalobja kuharici in več takim. — Pa kaj se nam grozite, da kaj da bo, ako mi naše članske popravimo. Pa kdo ste pa tisti? Kar je prav, jih bomo že prihodnjič popravili. Pripravljeni bodite, kjer vidimo, da imate toliko sramote, kakor ima volk straha. Na denje mlečezobci!

Iz laškega okraja. Popisali smo pred kratkim nastopanje Benkovičevih volilcev in se petali temu tudi z občinskim odbornikom Petekom sv. Kristofa. Naš dopisnik nam zdaj poroča, kar smo pisali o ribjem lovu g. Peteka, to odgovarja resnici. Prostovoljno, ker nečemo komur krivice delati, bodi to popravljeno. G. Petek nam je sicer poslal tudi „popravek“, „§. 22.“ (!), ali popravek smo odložili. To še enkrat: Mi izjavimo, da to ni res, kar smo pisali o g. Peteku, ki nam naj to oprostite.

mногоstranskemu našemu delu se nam vrine lahko pomota. Kar se pa dopisnikov tiče, naj bi natančno pazijo, da nam poročajo le golo resnico. — Uredništvo „Štajerca“.

Iz št. Vida pri Planini. Sprejeli smo sledeča 2 uradna popravka, katera nam veli postaviti ponatieniti brez vsake opombe: V smislu § 19. tisk. zakona zahteva podpisani, da sprejmete sledeči uradni popravek z ozirom na Vaše poročilo „Iz št. Vida pri Planini“ v št. 20., dne 19. maja 1907: 1. Ni res, da Tonček noče več evangelij oznanovat, res pa je, da ga z veseljem vako nedeljo in praznik oznanjuje. 2. Ni res, da on nič drugega ne govori na prižnici, kakor le o posvetnih rečeh in kdo mora voljen biti“, res pa je, da je vsikdar oznanjeval in razlagal sv. evangelij in med drugim govoril tudi o tem, da je treba vero v dejanju kazati pri volitvah. Župni urad sv. Vid na Planini, dne 27. maja 1907. Anton Ribar, župnik. — V smislu § 19. tisk. zakona zahtevata podpisana, da sprejmete sledeči popravek z ozirom na Vaše poročilo „Iz Planine“ v št. 20. dne 19. majnika 1907: 1. Ni res, da bi bila morala župnik iz št. Vida in iz Planine ob času Benkovičevega zborovanja iti na pogreb, res pa je, da bilo zborovanje končano že pred peto uro, pogreb pa je bil napovedan na šesto uro. 2. Ni res, da bi bila pogreb preložila, res pa je, da ga nisva preložila. 3. Ni res, da bi kdo prišel po njih in jih vprašal, ali še vejo kam da morajo iti, res pa je, da sta sama dobro vedela, kaj imata storiti in ni bilo treba takega vprašanja. — Župni urad sv. Vid na Planini, dne 28. maja 1907. Anton Ribar, župnik. Župni urad na Planini, dne 28. maja 1907. Franc Gartner, provizor.

Iz Koprivnice. Sprejeli smo ta popravek: V zmiulu § 19. tisk. zakona zahtevam podpisani, da sprejmete sledeči popravek z ozirom na Vaše poročilo „Iz Koprivnice“ v št. 21. z dne 26. maja 1907: Ni res, da sem jaz župnik Janez Prešern pred volitvijo skakal okoli faranov; res pa je, da tega nisem storil. Ni res, da jaz tri nedelje in na praznik Nebohoda nisem božje besede razlagal temveč o sami volitvi govoril; res pa je, da sem vsako nedeljo in na praznik Nebohoda razlagal božjo besedo; peto nedeljo po velike noči pa sem po kn. škofovem ukazu bral pastirski list. Ni res, da sem organistu in vsem pevcom rekel, da naj grejo na hrib, naj tam od veselja zapojejo na zdravje Korošca; res pa je, da so to storili prostovoljno, ne da bi jim bil jaz rekel. V Koprivnici dne 27. maja 1907. Spoštovanjem Janez Prešern, župnik.

Opomba: Kdo Vam neki to veruje, gospod fajmošter? Vse je res, kar smo mi trdili! Mislite, da ljudje ne vedo, kako grdo zlorablajo politikujoči duhovni postav? Bičati smo hoteli le dejstvo, da se vtikate v politiko, ki bi Vam morala biti deveta briga. Vse drugo je postranska stvar. Pobeljšajte se, župnik, in nikdo Vam ne reče več žal besede!

Sv. Lovrenc na dravskem polju. Zopet vpijejo klerikalni kričači: zmaga je naša! Ali mi napredni možje tega ne verujemo. Precej nas je že in več nas bode! Mi ostanemo trdni. Zlasti mi Apačani smo trdni stali, čeprav sta dva podrepnika po vasi nosila listke in agitrala ter imena popisavala. Mi smo volili edino! Zdaj gledamo jasno in vemo, pri čem da smo. Klin s klinom, zdaj bode mo mi nasprotnikom na prste gledali; posebno pa Frasi in njegovi špilarski gostilni. Tudi drugim imamo še marsikaj povedati. Za danes še zamolčimo to, ali kmalu pridemo z vsem materijalom in takrat, prvaki, izve svet marsikaj lepega od vas! Farani.

Celovška okolica. (Volitve) Kakor znano je prišel naš napredni kandidat za državni zbor v ožjo volitev z socialistom Lukasom. Naš napredni kandidat, g. Kirschner, kateri je tudi naš deželni poslanec, je odstopil od kandidature in je objavil ta njegov korak v časopisju, ker od klerikalcev pri ožjih volitvah ni hotel glasov. Vkljub temu so pa klerikalci pod vodstvom Brejca in kaplana Podgorca volili gosp. Kirschnerja. Na velikih plakatih je bilo čitati: „naš kandidat je kmet Kirschner“ in „kmet voli kmeta.“ Gospod urednik, Vi bote mislili: no mi Korošci imamo dobre klerikalce, kateri kar čez noč postanejo „beli.“ Tem pa ni tako. Morebiti

ste že slišali, kako so nafarijali sociji generala krščanskih socialistov, kaplana Walcher-ja, da jim bodo pomagali pri ožjih volitvah do zmage. Smešno je, kako je tega črnosuknježa držal za norca priprosti knjigovez Waller v Celovcu, kateremu je obljubil kaplan Walcher še denarje da bi se peljal v Špital in ukrenil vse potrebno pri socialistih v tem okraju. Waller je to storil, se peljal zgodaj zjutraj v Špital, sedel tam v kavarno in prebral časopise, medtem ko je čakal kaplan Walcher brzojavni odgovor v Celovcu. Soci je naredil „špas“ in mu je telegrafiral, da je vse urejeno. Kaj so imeli sedaj farji v Beljaku in okolici za opraviti, da so naznanili vsem „katoličanom“ da morajo voliti socija Rieseja, pa ne kmeta Wiegele, kateri je bil njih kandidat. Posledica tega špasa je bila, da je bil soci izvoljen in strašna jeza je na socije, ker ti niso ubogali kaplančku, da bi „volili črno“. „To se mora rdečkarjem takoj vrniti“ si je mislilo kaplanče in izdalo parolo, naj v celovski okolici volijo pri ožji volitvi vsi klerikalci Kirschner-ja. „Vsi kateri ne volijo kmeta Kirschnerja, so izdajalci ljudstva“ so pisali kaplani, in „socija mi nikdar ne volimo“. Gospod urednik, pa vidite, kako „fejst“ so naši črnhul; 14. maja so rudeči, 23. maja pa beli. Kaplančki Walcher, Podgorci t. d., zakrijeje se v Vaše črne suknje, da Vas nihče ne bode videl, zakaj pošteni ljudje se ne prebarvajo kakor Vi, kar čez noč. Ali Vas ni sram, ko vidite pomočnika Wallerja, kateri ni nikdar študiral, in je Vas vendar tako farbal, čeravno ste vedeli, da ta ni voditelj, ampak Riese, kateri je rekel, ko ste hoteli žnjim kompromis skleniti: „Der Walcher kann mich gern haben.“ Tako je stvar, gosp. Podgorci, Walcher in drugi!

Sv. Jakob v Rožu. Predragi „Štajerc“, tudi jaz prosim za mali prostorček. Tudi pri nas so agitrali črnosuknježi na vse pretege. Celov gozd bi bil šel naš kaplanček po enega kajžlarja, ki je tam grabil, ko bi le kolikaj vedel, kje da je. Prizadevali so se črnhul na vse kriplje. Na binkoštni torek, od kapelice grede, so se posvetovali pri nekemu klerikalnemu gostilničarju; vplili so pri tem tako močno, da so mimo idočih ljudi mislili, da je kdo znozel. In vendar je bil ves trud zastoj. Mi naprednjaki smo zmagali! Ko smo 23. maja o naši zmagi zvedli, ustrelil je nekdo z revolverjem 2 krat v zrak. Seveda je bilo to našemu županu Kobentarju preveč. Še tisto noč je vse žandarmariji naznanil. O župan, mi ti bomo pesem zapeli! Naši klerikalci pa so že en dan prej imeli deset mežnarjev nabasanih, — pa zastoj! Pili so na medvedovo kožo, predno so medveda ustrelili... Mi ostanemo trdni, čeprav so med največje klerikalno hujskarijo! Naš poslanec Kirchmeier naj živi!

Novice.

„Popravki po § 19 in komarji — to so sitne nadloge v teh vročih dneh. V našem uredništvu je sicer komarjev veliko manj kakor „popravkov“. Ali slabi bi bili, ko bi nas spravili komarji in „popravki“ iz ravnotežja. Mi se le smejimo! Danes ve vendar že vsak capin, da vsi „popravki“ brezvestnih farških hujskacev niso vredni piškavega oreha. Zanimivo je pa to, da sta dve tretjini teh skozinokoz zlaganih „popravkov“ popolnoma nepostavno skrpučani; večji del politikujoče duhovščine na Štajerskem in Koroškem nima niti toliko izobrazbe, da bi znal spisati „popravek“ po § 19. Društva slabih farjev v Ljubljani in Mariboru morajo priti na pomoč. Učite se najprve, vi farški prenapeteži, vi lažniki, ki zlorabljate cerkev in postavo, — učite se in potem šele pridite se z nami bojevat. Res slabi bi bili ko bi se zaradi teh črnih komarjev jezili! Le pošiljajte popravke, le pisarite, le lagajte, — mi in ljudstvo in celi svet se vam le smeji! Popravkarji v kutah, — kaj ko bi enkrat popravili vaše pokvarjene možgane? ...

Imejte vaše usmiljenje s ptico! Slabo vzgojeni otroci imajo hudobno navado, razdirati ptičje gnezde in zatirati mlado ptico. Kdor ima le pojem koliko koristi ptica človeku, ta mora obsojati to nastopanje. Stariši! Poglejte, kako žalostno izgledajo naši sadonosniki, ker jih uničuje mrdesje. Ptica edino je naša dobrotnica.

Pazite torej, da bi otroci ne razdirali gnezdov in ne zatirali naših dobrotnic!

Iz Spodnje-Štajerskega.

Kaj je s hofratom Plojem! Pred kratkim šele so pisali listi, da se pri sodnji v Leobnu nadaljuje preiskavo proti hofratu Ploju po § 128 k. z., in da se je že celo vrsto prič zašlalo. Prvaški listi so to seveda zamolčali in klerikalni „Stimmvieh“ je oddal vkljub temu svoje glasove za nedolžnega Miroslava. Kako stoji zdaj stvar, ki se je vendar že tako dolgo zavlekla? Mi sicer ne vemo, kako daleč je prišla sodnijska preiskava. Nemški poslanec Stein pa je pisal pred kratkem v listnici svojega časnika o celi zadevi takole:

„Casopisi naznanjajo, da se vršijo že dalje časa zaslišbe prič proti hofratu dr. Ploju, katerega sem dne 12. novembra 1906 v parlamentu obdolžil zločina. (oskrumba, § 128 k. z.). Svoj čas sem očitav v parlamentu temu čednemu hofratu z medklicom tudi sleparijo s celo (Zechprellerei). Samoumevno imam vse dokaze v roki in bodem temu avstrijskemu sodniku in c. k. hofratu še marsikaj povedal. Tudi imam dokaze v roki o nesramni denunciaciji (vohunstvu) hofrata Ploja napram nekemu nemškemu uradniku. — Stein. —

Tako piše Stein o „dičnemu poslancu ptujsko-ormuzkega okraja“! Mi nimamo temu ničesar pristaviti. Ali vsak drug človek bi se najprve opral. Ako pa tega hofrat Ploj ne more, ako je vse res, kar mu očita Stein, potem — izgini hofrat!

V tetki „Domovini“ je izlil neki neznani V. G. svoj žolč, češ da ni lepo od nas, ako imenujemo bivšega poštnega oficijanta Schwarzja „prvaškega tata“. Čudno, — draga tetka „Domovina“, kako to, da nimaš vedno tako usmiljenega srca? Ako bi pristaš naše stranke staro zemljo ukradel, prineslo bi glasilo „štrumpfabrikanta“ celo vrsto člankov. Vsak umor, uboj, vsaka tatvina in sleparija, ki se zgodi v tem ali onem gnezdu, napišejo prvaški listi na naš konto. Mi pa naj zamolčimo, ako krade pravi pristaš prvaške stranke?! Tisti V. G., ki joka v tetki „Domovini“ za Schwarzja, naj se skrije! Zdi se nam le smešno, ako se hočejo prvaki zdaj Schwarzja otresti. Ako ni bil vaš pristaš, zakaj pa ga še zdaj branite? Pravijo, da je Schwarz „revež brez imena in karijere“, — in nam se zdi, da je tej prvaški gospodi presneto malo za Schwarzja; očistiti hočejo le zastavo prvakov! Ali — to gre težko!

Hujskanje v Dražencih postaja vedno večje. Zdaj že pošten človek komaj izhaja med pristaši „črne purgermajstra“. Res, sramota je to in kruto se bo maščevalo. Po cesti vpijejo nedorasli fantalini svoj neumni „aufviks“ in mislijo, da se bodo resni ljudje z njimi zaradi graškega kramarja Kremserja prepirali. Posestnika Blaža Klep, ki ni volil za klerikalce, so Hribovšek, Štrucelj in drugi pri košnji z nesramnimi psokami napadli. Čujemo, da je že tožba proti Hribovšku vložena in tudi poslanec g. Malik bode klerikalne razgrajče tožil. Mi gotovo nismo prijatelji tožb. Ali vsak ima pravico voliti kakorkoli hoče in nikogar se ne sme žaliti ter psovati zaradi volitve. Sicer pa klerikalni pristaši v Dražencih niti ne vedo, zakaj se gre! Kaplan je komandiral „črno purgermajstru“ Štruceljnu, da morajo nekega Kremserja voliti in „črni purgermeister“ je komandiral to svojim pristašem. Ko bi kaplan komandiral, naj se voli spodnje hlače faroške kuharice, volili bi v Dražencih te spodnje hlače... Mi opozarjamo še enkrat one, ki še niso od farških smrkolinov nahujskani, naj obdržijo mirno ko. Drugače se pomenimo tako temeljito s klerikalci v Dražencih, da bo joj!

Deželnosodni svetnik Sitter v stiskah. Poročali smo svoj čas, da je delal svetnik Sitter v uradu za dr. Benko-Cvenkaniča reklamo. Zdaj čujemo, da je uvedena proti g. Sitterju disciplinarna preiskava. Naš urednik Linhart je bil že kot priča zaslišan in je podal sodnji dokaze za omenjeni članek. To je sitno, gospod svetnik Sitter, kaj-ne?

Volilna sleparija. V občini Pleterje, katere župan je klerikalec Bajdaš, se je baje označilo glasovnice s številkami, da bi se izvedelo, kdo je klerikalno volil in kdo napredno. Priče za to sleparijo naj se pri nas oglasijo!

Iz Dobove smo sprejeli „popravek“ župnika Antona Pernata. „Popravek“ je nepostavno skr-